

బామ్మ: శ్రీ బాప

కథ మొత్తం రాసు సంపాదకాశ్రమ

జానకి, రాధ గదిలో కూర్చుని మాట్లాడు కుంటున్నారు. జానకి మధ్య మధ్య కిటికీ ఊచతోల్లించి బయటకు చూస్తోంది.

జానకి చివ్వాళేని—
'ఇప్పుడే వచ్చాను రాధా వుండు' అని వరండాలోకి వెళ్ళింది.

ప్రసాదం వరండాలో అడుగు పెట్టగానే జానకి, రాజా ఎదురువది తాళ కూర్చున్న గదివేపు చూపించాడు.

ప్రసాదం వెళ్ళుతూ తోవరికి అడుగు పెట్టాడు.

కుచ్చిలో కూర్చున్న రాధను చూచి ప్రసాదం ఆనందించాడు.

రాధ సామాన్యంగా లేచి తోవరికి వెళ్ళిపోయింది!

ప్రసాదం వెనుకా ముందూ ఆలోచించకుండా అమె వెనుకా వెళ్ళి—

'కులాసాగా వున్నావా?' అన్నాడు.

రాధ మాట్లాడలేదు!
'కులాసాగా వున్నావా?' అన్నాడు మళ్ళీ

గాలివాసతోనుంపుని మాట్లాడి నట్లుగా వినిపించిడా వలకరింపు.

ఈసారి కూడా రాధ మాట్లాడకపోయే సరికి ప్రసాదం బోధపడ్డాడు. అయినా ఏదో ఆశ అతని గుండెల్లో వెలుగుతుంది.

రాధతో మాట్లాడడంకోసం అతనెన్నోరోజులు ఎదురు చూశాడు. చివరకది రాజా జానకీల ద్వారా వెరవేరింది.

ప్రసాదాన్ని రాజా గమనిస్తూనేవున్నాడు తోట్లా అతని విషయాన్ని రాజాకు

పూర్తిగా తెలుసు. అతని చుర్రుత్తరకూ తెలుసు.

'రోజురోజుకీలా ఆయిపోతూన్నావేమిటామ్' అని రాజా అడగా —

'రాధకోసమే బ్రతుకుతున్నావేమో నని సీస్తోంది. ఇవాళ రాధ వన్ను దూరం చేస్తుంటే బాధగా వుంది.' అన్నాడు ప్రసాదం

'అదోలా మాట్లాడుతున్నావే?'
'కాదు. నిజమే చెబుతున్నాను. ఈ వరి పోతున్నో ఒక్కసారి రాధను తప్పకుండా కలుసుకోవాలి. నన్ను దూరం చేసుకుంటున్నందు క్కారణం అడగాలని వుంది.'

'ఇంత జరిగినతర్వాత నీతో మాట్లాడుతుందనే నమ్మకం ఏమిటి?'

'అందుకు నీ సాయం కావాలి. కాదనకు.'

'అంటే?'

'రాధను కలుసుకునే ఏర్పాటు సుస్య చేయగలవు. అది నీకల్లే అవుతుంది. ప్లీజ్. కాదనకు. మీ చెల్లెలు జానకికి రాధ స్నేహితురాలు. రాధని మీ యింటికి పిలు. ప్లీజ్ రాజా...'

రాజా చేసిన సాయంవల్లనే ఆ రోజు అతను రాధను చూడగలిగాడు.

చివరికి రాధ అన్నది—

'వా ఉత్తరాలన్నీ వంపలేదు. కొన్ని అట్టే పెట్టుకున్నారేం?'

ఊహించని ఈ ప్రసక్తికి ప్రసాదం దెబ్బ తిన్నాడు.

రాధను గురించి అతనికెన్నో కలలున్నాయి—

తనని చూపి రాధ పిగ్గునడుతుంది. తలెత్తుకోలేదు, తను — 'కులాసాగా వున్నావా?' అంటాడు.

అవ ముఖంలోకి చూపి రాధ ఒక్కసారి నీడుస్తుంది.

'రాధా' అంటాడు గాగ్గదికంగా.

'నన్ను క్షమించండి. మిమ్మల్ని అరం చేసుకోలేకపోయాను. నేను పాపిని' అని కాళ్ళమీద పడుతుంది.

రాధను లేవనెత్తి—'రాధా' అంటూ సంతోషంగా తనలోకి తీసుకుంటాడు.

ఆకలల్లో ముఖ్యమైన కల ఇది.

ఈ సుందరమైన దృశ్యాన్నే అతను రంగుల్లో అందంగా, చాలా ఎత్తుగా పెంచు కుంటూ వచ్చాడు.

కాని ఇప్పుడు రాధ ?
అతని రంగు రంగుల స్వస్థిలన్నీ ఒక్కొక్కటిగా కరిగిపోతున్నాయి. ప్రసాదం కళ్ళు చెమర్చాయి.

'అవన్నీ ఏనాడో కాలేకాను రాధ. మిగిలినవన్నీ నీకే వంసాను. వన్ను దూరం చేయకు. నేను బతకలేను.' పిచ్చిగా ఒమెను చూస్తూ అవేశాడు ప్రసాదం.
'వెళ్ళిపోండి ప్రసాదం. స్టీక్ వెళ్ళి దోండి. ఒక్కక్షణం కూడా ఇక్కడుం డొడ్డు' అంది రాధ. కళ్ళు తుడుచు కుంటూ గబ గబ మరోగదిలోకి వెళ్ళి పోయింది.

ప్రసాదం విస్మయపడ్డాడు!
నిన్నోకత్తు లొక్కసారిగా శరీరంలోకి దిగిపోయినంతగా బాధపడ్డాడు. నవలన్నీ ఫట్ మచి తెగిపోయినట్టుగా కృంగిపోయాడు. ముఖం ఊనంగా మారిపోయింది. కొన్ని నిమిషాలు అతను అలాగే చలనరహితంగా వుండి పోయాడు.

'ప్రసాదం! నిన్నే ? ఏమిటిలా బపో యావ్!! రాజా వచ్చి భుజం తట్టాడు. ప్రసాదం ఉరిక్కినది -
'ఏం లేదు నేను వెళ్ళిపోతున్నాను రాజా!' అన్నాడు.

'అసలేం జరిగింది ?'
రాజా ప్రసాదం చెయ్యి పుచ్చుకుని హోటల్లోకి దారిచేశాడు. ఇద్దరూ కుర్చీలో కూర్చున్నారు రాజా ఆర్డర్ తీచాడు. ప్రసాదం సిగరెటు వెలిగించి జరిగింది చెప్పాడు.

* * *
బి. ఎ. వరీక్షయ్య దగ్గరవచ్చాడు.
ఆనాటి గ్రూప్ ఫోటో, టీపార్టీ ఏర్పాటు బాధ్యతని అతను పుచ్చుకున్నాడు. చాలా సంబుడిగా, ఆనందంగా గడిచింది ఆ రోజు. ప్రసాదం కోరగా రాధ ఒక చక్కటి పాట గూడా పాడింది. ఎంత తియ్యగా పాడిందనీ! అంత చక్కటి పాటని కేవలం అతనికొకకే పాడినట్టు ప్రసాదం గర్వించాడు.

ఆ రోజు పార్టీ ముగిసిన తర్వాత రాధను వాళ్ళింటి దగ్గర దిగబెట్టే - గాలితో తేలి పోతూ ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు ప్రసాదం.
ప్రసాదం అంటే రాధింట్లో అందరికీ గౌరవం.

వాళ్ళింట్లో ఇద్దరూకూర్చుని గంటల

తరబడే ఎన్నో విషయాలు-కాతజీగురించి, సినిమాలూ, కథలూ గురించి మాట్లాడు కునే వారు. ఏ క్కువగా కథలు గురించే వాళ్ళిద్దరిమధ్య చర్చసాగేది.

ఓరోజు మాటల్లో రాధ అన్నది -
'నువ్వంటే నాకిష్టం. నువ్వు మా ఇంటికి రానిరోజు నాకేం తోచదు. నువ్వు నవ్వనంటే నేనో విషయం చెబుతాను - నవ్వుతానా ?'

'నవ్వను. చెప్పు'
'నువ్వు నా కన్నీపించని రోజుమీద అధికారం వుండాలే గాని-ఆ రోజుని కొన్నివేల సంవత్సరాల కవత అతి విసిరేద్దామని వుంటుంది. ఆ దరిద్రగట్టు రోజుమీద ఇన్ని నిప్పులుపోసి కాలిపోతేదా మని పేస్తుంది. నిజం ఇది.'

ప్రసాదం మాట తప్పి గలగలా వచ్చే శాడు.
రాధ తలదించు కున్నది.
ప్రసాదం రాధ ఆవేశానికి ఆశ్చర్య పోయాడు.

ఓ అందమైన ఆడకూతుర్లో ఇంతటి ఆవేశమా ?
ఇంతందమైన అభిమానమా ?
రాధనుంచి ప్రసాదానికొచ్చిన ఉత్తరాలలో చిత్రమైన ఉత్తరం -
ప్రసాదం!
నీతో రోజూ ఎన్నిగంటలు మాట్లాడనా ఇంకా ఇంకా మాట్లాడాలనిపిస్తోంది. చాలా విషయాలు మిగిలిపోయాయనీ అని పిస్తూంటుంది. ఇవతల నేనేం చెబుతున్నా నువ్వు గంభీరంగా పూరుకుంటావే తప్పించి నోరు మెదవవు. ఇదేం న్యాయం చెప్పు ?
నిన్నటి నా ప్రవర్తనకి ఏమనుకున్నావో? ఏమో ? ఆ సహ్యంగా ప్రవర్తించనా ? తొందరపడ్డావా ? ఏంచెయ్యను- నువ్వలా వా తెరురుగా దేవుళ్ళా కూర్చుంటే మనిషి మొత్తాన్నీ అర్పించుకోవా అనిపిస్తుంది. ఆ తొందరలో ఏం చేస్తున్నావో ఏమో తెలీకుండా వుంది. క్షమింపు. -రాధ.'

అప్పుడనుకున్నాడతను.
'రాధ' నిన్ను వెళ్ళి చేసుకుంటాను. నువ్వు నా సుందరివి. మాటలు నేర్చిన బంగారు చిలకవి. ఊరుచివర చిన్నకుటీరం. అండులో మనిద్దరం అందర్నీమరిచి గడుపు డాం, మనకుటీరం చుట్టూ గులాబీతోట,

అకుటీరంలో నువ్వుచేసినవి నేను భక్తుర్నీ. అవేమాటల్ని రాధతో ఓరోజున అన్నాడు ప్రసాదం.

ఆ మాటలు విన్నరాధ తెల్లబోయింది! చాలా దిగులుగా అన్నది -

'ఏప్పటికయినా నువ్వితలా అంటావేమో నని భయపడుతూనే వచ్చాను. అదింత తొందరలో వింటానని అనుకోలేదు. నిన్ను పున్నతమైన వ్యక్తిగా భావించాను. మనకు వెళ్ళొద్దు. వెళ్ళేమాట యింక నాదగ్గర ఆనకు.' బొటబొట కన్నీళ్ళు జారాయి. ఇంకేం మాట్లాడకుండా లోపలికి వెళ్ళి పోయింది.

ప్రసాదం ఆశ్చర్యపోయాడు రాధలోని ఈ హతాశ్చరీణామానికి కృంగిపోయాడు. రెండోరోజు రాధనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది.

నాగురించి ఆ శలు వెంచుకోవద్దు. మనిద్దరి తీవితాలూ, జాతకాలూ చాలా దారుణమైనవని పసిగట్టాను ఇంకెప్పుడు నన్ను కలుసుకోడానికి ప్రయత్నించకు. ప్రయత్నిస్తే చాలాదూరం...అండుకోలేనంత దూరంకో వుండిపోతాను.

సెంచించి రాధ

ప్రసాదం, రాధను కలుసుకోడానికి చాలా సార్లు ఇంటికివెళ్ళాడు. రాధ కనుపించి కూడా మాట్లాడకుండా లోపలకు వెళ్ళి పోయేది!

ఇది జరిగిన కొన్ని రోజులకు ఊపించని విధంగా జరిగింది. ప్రసాదం అ షాకో సుంచి కోలుకోలేక పోయాడు.

కల్పరలు అందంగా అల్లడంకూడా ఒక పెద్ద ఆర్ట్! ప్రసాదం రాజా మాట్లాడు కుంటూ వుండగా ఫోన్ మోగింది.

రాజా రిసీవ్ చేసుకున్నాడు. మాటాడింది రాధ వాళ్ళ ముగ్గురు.

'ప్రసాదాన్ని యింకెప్పుడో మా ఇంటికి రావద్దనండి. అతన్నంతకాలం చాలా మంచి వాడనుకున్నాం. మా అమ్మాయి వెంటబడి అల్లరి చేశాడట. అదేమంత మంచిలక్షణం కాదు.'

'అతనలాటివాడు కాదు'
'మీరలా అనకండి. ఈ విషయం స్వయంగా మా అమ్మాయే చెప్పింది. మీరోపాతి మా ఇంటికి రండి మీతో

బూట్లూ దాల. హూ-రా ?

ఫోన్ పెళ్ళిశాడు రాజా.

బరిగింది ప్రసాదానికి చెప్పి-
'వాళ్ళు గొప్పవారు గురూ! నువ్వేం
రిగులు వడకు' అన్నాడు

ప్రసాదం బాగా దెబ్బతిన్నాడు. రాధ తనని
ద్యేసింపడమెందుకో తెలిపిందిగాను. అంతగా
అభిమానించే రాధ నిష్కారణంగా అతన్ని
కురం చేసుకోవడంలోగల కారణమేమిటి?

'బెంగవడకు గురూ! కొందరాడవాళ్ళకు
కొన్ని సర్కలుంటాయి. మనుషుల్లో ఆడు
కుంటారు వాళ్ళు. అడుకునేమనిషి ఏడుస్తూ
వుంటే వచ్చడం వాళ్ళకానందం. వాళ్ళ
న్నతమాతాన నువ్వు చెడ్డవాడివికావు.
ఈరోజుల్లో మనసులోని గూటని పైకి
చెప్పనేకూడదు. అది పెద్ద సేరం.'

'రాధను ఒక్కసారి కలుసుకోవాలనివుంది.
అమె వోటిమీరుగానే నాపైన ద్వేష
మెందుకో వివాలనివుంది.' ప్రసాదం గొంతు
పూడుకుపోయింది.

'అరోజు వాస్తుంది' అన్నాడు రాజా.

* * *

ఆరాతి - ప్రసాదం ఇంటికి బయలు
దేరాడు. దారంతా చీటిగావుంది ఆకాశంలో
మబ్బులు పేరుకున్నాయి. ఖదురుగాలి
చీస్తోంది.

అతనికి రిక్వా ఎక్కుబుద్దికాలేదు. ఇలా
ఇలా నడుస్తున్నప్పుడే దారల్లో వర్షం వచ్చి
అవర్షంలో అతను పూరిగాతడిసి ముద్దై
పోతుండగా - ఆ సింఠిలోనే రాధ పాటని
పాడుకోవాలనిపించింది. నడవడం మాత్రం
బరిగిందిగానీ, వర్షం రాలేదు, పాటపాడనూ
లేదు.

'రాధ! ఈ దారుణాన్ని భరించలేను.
వన్ను దూరం చెయ్యకు రాధా!' అనుకున్నా
డతను.

అప్పుడతనికి ఆ సింఠిలో తాగాలని
పించింది.

తలుపు తట్టాడు. తలుపు తెరిచి
ప్రసాదాన్ని చూసి రాజా ఆశ్చర్యపోయాడు.
'ఏమిటా ?'

'నువ్వు నాకు ప్రాణమిత్రుడివి.
అవునా ?'

రాజా కంఠపాటు చెంది -

'అదేం ప్రశ్న?' అన్నాడు.

'అవుతే ఒక సహాయం చెయ్య, వాడు

కిధకూతంకాను

తాగాలనివుంది. మంచి మండు తెచ్చి
పెట్టు.'

'ప్రసాదం!' అన్నాడు రాజా.

'అవునేనే మాట్లాడుతున్నాను.
ఇప్పుడు నాకు బోల్డంత సుఖం కావాలి.
ఆ సుఖం తాగడంలో వుందని తెలుసు
కొన్నాను. తెచ్చిపెట్టు.'

'నావల్ల కాదు.'

'స్నేహం విలువ ఇటువంటి సమయా
ల్లోనే తెలిసేది?'

'నువ్వు పాడవడం చేసు చూడలేను.
తాగేవాళ్ళంటే నీక్కోవంకూడాను.'

'అదొకప్పుడు. మనిషి ఎందుకు తాగు
తున్నాడో నాకిప్పుడర్థమయింది. ఆ సమ
యంలో ఇది వారికి అమృతం.' ప్రసాదం
మంచమీద వాలిపోయాడు.

'లెస్తాను ఒక్క పరతు!'

'చప్పు.'

'నువ్వు మళ్ళీ ఎప్పుడూ తాక్కూడదు.
ఈ రాతికి నా రూమ్లోనే వుండిపో.
నువ్వు సింఠంలేని మనిషివి. నువ్వేచేస్తావో
నీకే తెలిడంలేదు'

ప్రసాదం నవ్వాడు.

'రాజా! మనిషి చెడిపోవడమంటే అర్థం
నీకు తెలిదు నేనేం అభూయత్యం చేసుకోను.

ఈ రాతికి హాయిగా నీ గదిలో వడుకుని
అందమైన చాలా అందమైన కలలు
గంటాను. సరేనా? వెళ్లిరా ఫ్రండ్.
త్వరగా వెళ్లు.'

రాజా బయటకు వెళ్లి అరగంటలో
రూమ్ కొచ్చాడు.

'రాజా! నీ స్నేహావ్వెప్పుడూ మరవను.
నేను తాగుతున్నానని నువ్వు తాగొద్దు'
అన్నాడు ప్రసాదం.

ప్రసాదం కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఎడలు
మండు వున్నది. బేబులోంచి సిగరెట్
ప్యాకెట్, అగ్గిపెట్టె తీశాడు. వెలిగిం
చాడు. మండునేపు మాశాడు ఫెళ్ళున
నవ్వాడు. లేచి, గ్లాసులోకి బ్రాండ్ వంపు
కుని షాడా కలుపుకున్నాడు

'గాడ్! ఈ ఒక్క రాతికి నేనే ఈ
ప్రసాదం వతన మచ్చితున్నాడు. కొంచం
గానే శిక్ష విధించు'

గడగడ తాగేశాడు.

కొన్ని నిమిషాలు బాగానే వున్నాడు,
ఆ తర్వాత ప్రసాదానికి గదంతా బొజ
పట్టినట్టుగా కనుపించసాగింది. గొంతు
మండుతున్నట్టు, నాలుక పీక్కుపోతు
న్నట్టు, శరీరం యావత్తు ఆకాశంలో
ఎగురుతున్నట్టుగా అనిపించింది.

'వనుస్కారం సారో! నేను బాగా తాగాను.
నే నిప్పుడు భిగ్గుజీవిని. వాప్పుకుంటాను.
రాధనే ఓ అందమైన ఆడపిల్లనా ప్రేమను
అతి దారుణంగా తినేసింది. కనక, నాదగ్గ
రింక ప్రేమలేదు. అది భరించలేక
తాగాను

రాధ ఈ గదిలోకొచ్చి నన్నిప్పుడు
మాడాలా నాతండ్రి...గుండె వగలేలావిడ్చి
- సొమ్మపిల్లి పోగలదు. అంతటి మనిషి
కాగకుండానే ధామ్మవి కింద వదిలిపెట్టడు'

ప్రసాదం గ్లాసులోకి ఇంకొంచం వంపు
కుని తాగాడు.

'గుడ్ జైలు మైకల్ ఫుల్ డ్రిక్యూ గుడ్
జైలు మై స్వీట్ హాట్! అండ్ గుడ్ జైలు
మై రిచర్డ్ లాక్!'

రాజా లేచేటప్పటికి ప్రసాదం విచారంగా
వారున్నాడు. కళ్ళు బరువుగా వున్నాయి.
ముఖమంతా పీక్కుపోయింది. మోశాళ్ళమీద
తల ఆవి చీతుల్లో జాట్టు పీక్కుం
టున్నాడు.

ప్రసాదం.

ప్రసాదం తలెత్తమంది వలనంగా బన్నాడు—

రాజా! నువ్వు కథలు బాగా రాస్తావు. నువ్వు ఎందరి గురించో ఎన్నో కథలు రాశావు. కాని రాధలాటి ఆడవూతురు ఏకక్కడా తగిలివుండదు. నువ్వు రాధ కథ రాసినా ఎవడా కథని నమ్మడు. ఉత్త ఆభూతకల్పన—గాస్ అనేస్తాడు. ఎంచేత? నీకుగానీ, చివరికి రాధని ప్రేమించిన నాకు గానీ, రాధ ఎందుకిలా అకారణంగా ప్రేమని ద్వేషించిందో తెలియదు. ఆల్ రైట్. నీకు రాధ ఎక్కడైనా కునుపిస్తే చెప్పు— ప్రసాదం మరిజన్మలో నీకు దగ్గరగా రాదని అంటే. చస్తారా రాజా! గుడ్ బై' చిన్న పిల్లడిలా ముఖం చేతుల్లో కప్పుకున్నాడు.

గబగబా బదులుకు వచ్చేశాడు.

* * *

ఇది జరిగిన ఒక సంవత్సరానికి— రాజాకు పెదన స్పృహనో ప్రసాదం కనిపించాడు.

అతన్ని రాజా పిలిచాడు.

ప్రసాదం, రాజాను చూసి ఆశ్చర్యపోయి— 'నువ్వెమిటిరా ఇక్కడున్నావు' అన్నాడు.

'మా అక్కయ్య వాళ్లమీ చూడ్డాని కొచ్చాను. ఇంతకాలం నువ్వెక్కడున్నట్టు?'

ప్రసాదం పేలవంగా నవ్వాడు.

'భిలాయ్లో బ్రతుకుతున్నాను. అవునా రాజా! రాధ వెళ్లివేసుకుందా?' కుతూహలంగా అడిగాడు.

రాజా నమ్మడిగా చెప్పాడు.

'ఆరోజు నువ్వన్నావ్ రాధ గురించి కథ రాసుమని. అయితే ఆ కథలో రాధ అకారణంగా నిన్ను ద్వేషించింది గనక కథ అభూత కల్పనవుతుందావటాని. కాని బదర్. నిజం తెలిసే తర్వాత నేను రాధకి చేతులు బోడించాను తెలుసా?'

'ఏం జరిగింది జేబిటి?'

'రాధకి లంగ్ విప్పిన్ట. అమె బతుక్కీ— గ్యారంటీలేదని నిన్ను దూరంచేసుకుంది.'

ప్రసాదం నిశ్చేష్టడయ్యాడు.

'ఇది నిజమేనా?'

'కథ మాత్రం కాదు'

ప్రసాదం బొమ్మలా నిండుంది రోయాడు!

ఫోస్ఫోమిన్, రక్తిని వేంపొందించును ఆకలిని అధికము చేయును సహనశక్తిని హెచ్చించును, శరీరముయొక్క రోగనిరోధక శక్తిని విక్రమము చేయును

అవును— కుటుంబము అంతటికి ఫోస్ఫోమిన్ వల్ల ఆరోగ్యము కలుగును. రోగి ఫోమిన్... రి కంప్లెక్స్ విజయవంత చురివర్త్ గ్లనరోఫోవోపేట్లాగం అకువచ్చని వంద దువిగం టావిక్.

SQUIBB'S Phosphorin... SARABHAI CHEMICALS

Shillip ac 50/67Tel.

Advertisement for Sapat & Co. featuring a bottle of Sapat Lintex and the text 'సపాట్ లింక్షెస్' and 'SAPAT & CO., BOMBAY'.

విజయం: ది ట్రేడ్ ప్రమాటింగ్ కార్పొరేషన్ బకింగ్ హం మె, విజయనాద--2.